

**НАСТАВНО-НАУЧНОМ ВЕЋУ ОДСЕКА ЗА ФИЛОЛОГИЈУ
ФИЛОЛОШКО-УМЕТНИЧКОГ ФАКУЛТЕТА
УНИВЕРЗИТЕТА У КРАГУЈЕВЦУ**

Одлуком Стручног већа за друштвено-хуманистичке науке број IV-02-580/23 од 10.07.2019. године, а на основу одлуке Наставно-научног већа Одсека за филологију Филолошко-уметничког факултета Универзитета у Крагујевцу број 01-1822 од 25.06.2019. године, одређени смо у Комисију за оцену научне заснованости теме докторске дисертације под називом *Анализа жанра промо-текстова на корицама књига на српском и енглеском језику*, кандидаткиње **МИЛИЦЕ БАЦИЋ**. На основу увида у образложење теме и осталу документацију коју је кандидаткиња приложила, захваљујући се на указаном поверењу, подносимо следећи

ИЗВЕШТАЈ

1. Научни приступ проблему предложеног нацрта докторске дисертације и процена научног доприноса крајњег исхода рада

Упркос бројним лингвистичким студијама о функцијама жанра у језичком раслојавању и друштвеној заједници, а нарочито у последње четири деценије, појам *жанр* и даље се различито дефинише. Двосмисленост је присутна у самој речи која потиче од латинског *genus* у значењу „род”, „врста”, „тип”, али и од основе *gener* у значењу „генерисати”, „стварати”. У складу са тим, Баварши и Рејф (2010: 3–5) истичу да је једно од кључних питања у данашњим истраживањима управо да ли жанр треба посматрати као вештачки систем класификовања и организовања различитих текстова у типове или, пак, као облик културног знања који концептуално обликује како разумемо и реагујемо у ситуацијама које се понављају. Једноставније речено, различите жанрове ваља разумети или као етикете за одређења значења или као моћне, идеолошки активне, генераторе значења који организују и стварају врсте текстова и друштвене акције у њиховом међузависном односу. У савременој научној мисли преовладава други став (в. Daf 2000; Fridman, Medvej 2005; Bavarši, Rejf 2010; Batija 2014; Hajlend 2015) и, без обзира на разлике у појединачним приступима, постоји сагласност да су жанрови реторички начини на које чланови друштвене заједнице познају, препознају и поступају смислено у различитим ситуацијама, што их чини кључним за испитивање како текстови функционишу у поновљеним контекстима.

Савремена лингвистичка сазнања о жанру развила су се под утицајем књижевнотеоријских постулата који своје корене налазе у старогрчкој, превасходно платоновско-аристотеловској реторичкој мисли (Milutinović 2009: 11–13). Иако је *жанр* општеприхваћени термин у науци о књижевности, његове интерпретације су различите, те су у теоријским токовима јасно уочљива померања од таксономских и дескриптивних приступа, преко експланаторних, па до прагматичких и критичких који га повезују са моћи и идеологијама (Bavarši, Rejf 2010: 14). Наиме, неокласични приступи, засновани на општеприхваћеној подели књижевних родова на лирику, епiku и драму, дефинишу жанрове на основу унапред датих, апстрактних категорија које се користе за класификацију књижевних текстова према интерним тематским и формалним односима (Boalo 1982; Platon 2004). На тај начин су створене деконтекстуализоване таксономије које се још увек уче као модуси у писању (попут дескрипције, нарације и експозиције) (Frau 2006). У структуралистичким приступима (Todorov 1975; Ženet 1992), са друге стране, посматра се како друштвено-историјски локализовани жанрови, тј. жанрови као друштвени уговори између писца и одређене

публике, организују и обликују интерпретацију и продукцију књижевних текстова и активности унутар одређене књижевне реалности. Касније су романтичари и постромантичари (Blanšo 2003; Kroče 2006) одбацили постулате ова два приступа, тврдећи да жанрови немају конститутивну функцију јер књижевни текстови надилазе жанровске конвенције као прескриптивне, логичке таксономије које ограничавају текстуалну енергију.

С тим у вези, за предложену дисертацију нарочито су релевантни ставови Жака Дерида у “The Law of Genre” (1981). Дерида (1981: 52) се слаже да наметање жанровског одређења нужно повлачи одређене границе у облику норми и забрана. Међутим, иако текст не може припадати никаквом жанру у таксономском односу, „он не може бити без жанра. Сваки текст учествује у једном или више жанрова, не постоји безжанровски текст” (Ibid.: 61)¹. Стога, постоји сложена веза између текста и жанрова у којима учествује. Учествовање подразумева перформансу или реализацију, а не једноставну реплику или репродукцију. То даље значи да текст, осим што понавља устаљене конвенције, својом организацијом истовремено изнова меша и развлачи, односно реконституише дате жанрове. Деридини ставови могу се повезати са горенаведеном поставком да свака реализација једног жанра показује одређени степен прототипичности, као и могућностима профилисања нових уметнутих и мешаних (под)жанрова. На појачану хибридизацију, нарочито у промотивном и рекламном дискурсу, касније ће указати и истраживачи из области анализе дискурса и жанровских студија (Mauranen 1998; Ferklaš 2003; Bavarši, Rejf 2010; Batija 2014).

Идеју о сложеној вези између текста и жанра преузимају прагматички приступи који истичу улогу читаочевог одговора, али због таквог фокуса текст не посматрају као реализацију жанра већ као остварење читаоца критичара (Herš 1967; Rosmarin 1985). Другачије речено, жанр учествује у конзумацији текста само као интерпретативно средство читаоца. Међутим, на савремене лингвистичке ставове о функцијама жанра највише су утицали критички приступи културних студија који испитују динамичну везу између жанрова, текстова и друштвенокултурног контекста (Altman 1999; Ničkok 2003). У ту сврху проматрају се начини на које жанрови организују, конструишу, нормализују и потпомажу репродукцију како књижевних тако и друштвених пракси и структура. Критички приступи усложњавају традиционалне границе између књижевних и некњижевних жанрова (Bavarši, Rejf 2010: 25).

За истраживање кандидаткиње Милице Башић релевантне су идеје Михаила Бахтина у студији *Speech Genres and Other Late Essays* (1986) о сложеним везама унутар и између различитих типова жанрова (књижевних – некњижевних, говорних – писаних). Наиме, аутор истиче да, пошто човек говори (и пише) једино у одређеним жанровима и сви његови искази имају релативно стабилне форме, репертоар жанрова је богат (Ibid.: 78). Оваква формална и функционална хетерогеност ствара битну разлику између примарних и секундарних жанрова. Примарни жанрови, попут реплика у свакодневном говору, једноставни су и дешавају се у непосредној говорној комуникацији. Секундарни жанрови, као што су романи и научно-истраживачки радови, у процесу формирања у сложеној и надасве писаној културној комуникацији упијају и преобликују примарне типове, који одвојени од праве стварности бивају реконтекстуализовани и попримају посебан карактер (Ibid.: 61–62). Стога, секундарни жанрови, у које спадају и промо-текстови по форми, функцијама и начину конституисања, саодносе се са примарним и скупа утичу на друштвене и институционалне праксе. Бахтинови ставови о тако успостављеној интертекстуалности

¹ “[...], it cannot be without or less a genre. Every text participates in one or several genres, there is no genreless text; [...].

и динамичном дијалошком односу између различитих жанрова нашли су одјека у лингвистичким истраживањима жанра (Fridman, Medvej 2005; Halmari, Virtanen 2005; Bavarši, Rejf 2010; Batija 2013; 2014).

О појму жанра и жанристици (ген(е)ологији, гендеристици) као лингвистичкој дисциплини о типовима жанра, која се развила из књижевнотеоријских проматрања, у србији је у више наврата писала Јовановић Симић (2014; 2015; 2016). Ауторка наводи да је жанристика заживела међу теоретичарима и практичарима лингвистичке оријентације крајем XX и почетком XXI века, првенствено под утицајем Бахтинових схватања о вишеслојности жанра и преношењу самог појма на ванкњижевне структуре попут научних и професионалних текстова (Jovanović Simić 2014: 17).

Жанрови, а нарочито његове ванкњижевне реализације, разумеју се као формализовани, усталјени типови исказних форми који су функционално релевантни јер омогућавају комуникацију (Ibid.: 119–120). Они тако представљају „базу функционално-стилске архитектонике језика“ (Jovanović Simić 2016: 89) и, будући да је њихове форме у употреби могуће обновити ради обављања одређеног комуникативног задатка, постоји жанровски плурализам и дијалогичност међу једноставнијим и сложенијим микро- и макрожанровима (Jovanović Simić 2015: 153; 2016: 93). Разноврсна савремена (реторичка, дискурзивна, стилистичка, прагматичка и др.) проучавања жанровских маркера и типологија заснивају се на овако дефинисаној природи жанра.

У англестичкој литератури најчешће се издвајају три различита приступа у лингвистичким теоријама жанра: (1) системско-функционални, који је познат и као Сиднејска школа (енгл. *the Sydney School of Systemic Functional Approach*), (2) приступ Нове реторике или Северноамеричка школа реторичких студија жанра (енгл. *the New Rhetoric, the North American School of Rhetorical Genre Studies*) и (3) ЕСП приступ или приступ језика струке, познат и као Британска школа (енгл. *English for Specific Purposes, the British ESP School*) (Bavarši, Rejf 2010; Batija 2014; Živković 2014; Bogdanović 2017). Ове оријентације развијале су се готово упоредо у последњим деценијама ХХ века и представљале су значајан помак у оквиру анализе (писаног) дискурса. Како би се разумеле теоријско-методолошке поставке последњег приступа који ће кандидаткиња применити у дисертацији, неопходно је контекстуализовати их у односу на прва два.

Сиднејска школа заснива свој приступ на системско-функционалној лингвистици Халидеја и Хасанове (Halidej, Hasan 1989; Halidej 2004), чију су идеју да је језичка структура непобитно повезана са друштвеном улогом и контекстом преузели Коуп и Каланџиз, Кристи и Мартин, Палтриџ, Крес и други као главни представници ове школе (Koup, Kalanciz 1993; Kristi, Martin 1997; Paltridž 1997; Kres 2003). Начин на који је језик организован у оквиру културе служи различите друштвене улоге у тој култури и говорници имају на располагању системе језичких конструкција за реализацију значења. Жанрови су, како Кристи и Мартин (1997: 13) истичу, функционални друштвени процеси који су испланирани, тј. имају фазе или кораке кроз које говорници комуницирају једни са другима да би постигли одређени циљ. У системско-функционалном приступу наглашава се веза између друштвених улога и схематских текстуалних структура које те улоге треба да остваре. Зато у истраживању треба поћи од културног и ситуационог контекста да би се утврдило како текстуалне структуре одражавају друштвену улогу, након чега се врши анализа регистра на плану поља, односа учесника и медијума (енгл. *field, tenor, mode*)² и на крају се издвајају

² Поље обухвата оно што се дешава, о чему се говори, тј. тип активности; однос учесника подразумева положај, улоге и везе говорника као учесника одређеног типа активности; медиј се односи на канале комуникације (да ли је у питању писани или говорни дискурс) (в. детаљније у Kristi, Martin 1997).

језичке одлике (Bavarši, Rejf 2010: 33–34). Овај приступ има педагошку подлогу јер је настао из потребе да се познавање жанрова укључи у школске наставне планове у Аустралији. Међутим, најчешће је његовим практичарима замеран изражени прескриптивизам у настави 'правилног' писања, а теоретичарима фокус на халидејевски формализовани концепт регистра и његово неретко поистовећивање са жанром (Batija 1996: 44–45).

Северноамеричка школа реторичких студија жанра, којој припадају Базерман, Беркенкотерова и Хакин, Милерова, Фридманова и Медвеј, Баварши, Рејф и други, развила је своје поставке о жанру из традиционалне реторике, социологије и феноменологије (Bazerman 1988; 2003; 2005; Berkenkoter, Hakin 1995; Miler 2005; Friedman, Medvej 2005; Bavarši, Rejf 2010). У овом приступу жанрови су типизирани реторичке радње које настају као одговор на ситуације које се редовно понављају (Miler 2005: 27). То су облици дискурса са посебним вокабуларом, граматиком и стилом који се устаљују са понављањем реторичких ситуација и временом прерастају у облике друштвене радње. С обзиром на то да жанрови омогућавају како текстуалне тако и друштвене начине познавања, постојања и интеракције у одређеним контекстима, разумевање контекста и његовог учinka је истовремено почетна тачка и циљ истраживања у реторичким студијама (Bavarši, Rejf 2010: 59). Текстови који су реализације одређеног жанра служе за анализирање контекста и друштвених радњи. Овакав фокус условио је употребу другачијих методолошких поступака у односу на аналитички прецизне лингвистичке поступке системско-функционалног, па и ЕСП (енгл. *English for Specific Purposes*) приступа. Жанрови као реторичке и друштвене радње не могу се објаснити само кроз текстуалну и лингвистичку анализу, већ се морају вршити дескриптивне теоријске, историјске и етнометодолошке студије (в. Bazerman 1988 о развоју жанра научног рада под утицајем промена у науци). Такође, за разлику од друга два, овај приступ није настао мотивисан педагошким циљевима јер његови практичари нису сматрали да је жанрове могуће усвојити кроз експлицитну наставу. Међутим, са каснијим редефинисањем појма жанра као динамичног облика ситуиране когниције којим се може манипулисати према условима употребе у различитим дисциплинарним активностима (Berkenkoter, Hakin 1995; Bavarši, Rejf 2010; Batija 1996), јавила се могућност шире примене текстуалне анализе и поставки реторичких студија у настави писања.

Трећа оријентација у лингвистичким теоријама жанра, Британска ЕСП школа, изнедрила је теоријско-методолошки приступ под називом *анализа жанра*.³ Анализа жанра је проистекла из примењене анализе дискурса и језика струке с циљем да пружи експланаторно адекватан опис употребе језика у академским и професионалним окружењима (Batija 1996: 46). За разлику од претежно формалистичких, теоријски оријентисаних приступа у ширем оквиру анализе дискурса, међу којима се може позиционирати и системско-функционални приступ, анализа жанра ставља нагласак на испитивање стварне комуникације у институционализованим друштвенокултурним контекстима. Настала је из практичних потреба наставе специјализованих варијетета енглеског као језика струке првенствено неизворним говорницима на терцијарном нивоу образовања. Осим што има изразити педагошки потенцијал, овај приступ омогућава испитивање процеса комуникације у одређеном жанру. Наиме, аналитичким описом академских и професионалних текстова могу се открити значајне корелације између комуникативних функција жанра и лингвистичких експонената тих функција, али и разумети како се когнитивно структурирање информација остварује кроз

³ Тачније, у ширем смислу *анализа жанра* односи се на приступе све три школе, али је овај термин временом у литератури постао готово синониман са ЕСП приступом, те га и у дисертацији употребљавамо у ужем смислу.

текстуалну организацију (Lakić 1999: 3; Batija 2013: 47, 62). Основно питање на које овакав нешто сложенији опис треба да да одговор јесте: Зашто је дати текст као језик у употреби написан на одређени начин? Анализа жанра тако нуди објашњење зашто се одређени тип конвенционалне кодификације значења сматра прикладним у једном институционализованом друштвенокултурном окружењу (Batija 2013: 19, 37–38).

Родоначелником анализе жанра сматра се Џон Свејлз који је у књизи *Genre Analysis: English in Academic and Research Settings* (1990) применио дати методолошки поступак у испитивању увода научних радова, а његовим теоријским и практичним аспектима бавили су се и Хопкинс, Дадли-Еванс и Батија (Hopkins, Dadli-Evans 1988; Dadli-Evans 1994; 2000; Batija 1991; 1996; 2002). Батија је касније разрадио Свејлзове поставке и у области професионалних жанрова, али и критички указао на ограничења анализе жанра (2012; 2013; 2014). Ране студије у оквиру ЕСП приступа подразумевале су искључиво квантитативна истраживања лексичко-граматичких одлика великих текстуалних корпуса, односно сводиле су се на анализе регистра различитих струка. Међутим, са уочавањем веза између ових одлика и њихових функционалних вредности, фокус је преусмерен на испитивања реторичких и комуникативних учинака текстова у институционализованим окружењима, као и текстуалног структурирања информација, те су ЕСП студије почеле да примењују како квантитативну тако и квалитативну анализу типова жанра. Приступ Британске школе донекле инкорпорира поставке претходна два приступа зато што примењује лингвистичку анализу у испитивању генеричности и динамичности текстуалних структура као облика когниције у дисциплинарним окружењима (Bavarši, Rejf 2010: 42).

Три кључна термина у овом теоријско-методолошком приступу јесу *дискурсна заједница, комуникативна сврха и жанр*. Дискурсна заједница је социореторичка мрежа коју формира група људи како би радила на остваривању одређеног низа заједничких циљева (Svejlz 1990: 9). За разлику од говорне заједнице код које су комуникативне потребе (нпр. социјализација, групна солидарност) главна детерминанта језичког понашања, код дискурсне заједнице то је функционалност. Зато су говорне заједнице центрипеталне (тј. окупљају људе), а дискурсне центрифугалне (раздвајају људе по занимањима или специјалностима) (*Ibid.*: 24). Једна од карактеристика дискурсне заједнице јесте да у остваривању заједничких циљева она упошљава одређене жанрове као комуникативне инструменте, те су заједнички циљеви основа комуникативних сврха жанрова. Под жанром се подразумева релативно стабилна класа препознатљивих комуникативних догађаја чију сврху чланови професионалне или академске дискурсне заједнице где се догађај редовно дешава идентификују и међусобно разумеју. Комуникативни догађај најчешће испољава изразито конвенционализовану структуру, те постоје ограничења у могућим изменама у погледу ауторове намере, позиционирања, форме и функционалне вредности (*Ibid.*: 58; Batija 2013: 49). Иако је један жанр условљен низом фактора, његова основна одлика јесте комуникативна сврха или сврхе које га обликују и дају му интерну структуру. Мање измене у комуникативним сврхама проузрокују стварање поджанрова једног истог жанра, док нам веће измене дају потпуно нове жанрове. Чланови дискурсне заједнице познају комуникативне сврхе и устаљене структуре жанрова у којима учествују управо због искуства и обуке које добијају у академским и професионалним окружењима унутар заједнице. Стога, иако имају доста слободе у употреби језичких и дискурсних ресурса, аутори текстова морају поштовати стандардне праксе унутар граница одређеног жанра. То значи да је свака реализација жанра у ствари инстанца успешног остварења одређене комуникативне сврхе коришћењем конвенционализованог знања језичких и дискурсних ресурса (Batija 2013: 53).

Препознатљивост и устаљеност жанра остварује се на основу тзв. *генеричког интегритета* међу текстовима којима се он реализује (Batija 2005; 2014). Генерички интегритет је могуће одредити на основу унутартекстуалних и извантекстуалних аспеката једног текста. Први су укључени у структурирање и интерпретацију датог текста и односе се на његове лексичко-граматичке, реторичке и дискурсне одлике. Аналитичари дискурса и жанра могу их релативно лако подвргнути анализи, а нови чланови академске или професионалне заједнице усвајају их праксом. Извантекстуални аспекти, са друге стране, подразумевају шири друштвенокултурни и институционални контекст у којем се текст интерпретира и користи, као и дисциплинарне праксе и процедуре које дати жанр омогућавају. Искусни чланови заједнице редовно их упошљавају да би остварили професионалне циљеве, али их је теже анализирати (Batija 2014: 142–143). Иако су у питању донекле стабилни текстуални артефакти који су производ конвенционализованог знања у дисциплинарним окружењима, генерички интегритет жанрова није статичан и они су конструкцији који се временом и у зависности од контекста мењају. Зато у остваривању исте комуникативне сврхе њихове реализације испољавају мањи или већи степен прототипичности. Припадност текста одређеном жанру утврђује се на основу његове комуникативне сврхе и тога да ли се по лексичко-граматичким, реторичким и дискурсним одликама налази на континууму витгенштајновске фамилијалне сличности са осталим текстовима којима се жанр реализује (Bavarši, Rejf 2010: 45–46).

Овакво виђење захтева свеобухватни, експланаторно задовољавајући приступ испитивању текстова. Због тога уобичајени методолошки поступак у анализи жанра почиње идентифковањем жанра унутар одређене дискурсне заједнице и дефинисањем његове основне комуникативне сврхе. Потом се испитује схематска структура текстова утврђивањем реторичких потеза и корака (енгл. *moves* и *steps*) којима се реализује. Потез се може разумети као инструментални део текста чија је реторичка функција увек у складу са комуникативном сврхом, а унутар њега могу се издвојити један или више корака. Ови елементи показују како аутори структурирају поруку у одређеном тексту, односно откривају когнитивне аспекте текстуалне организације (Batija 2013: 74). Идентификација функционалности потеза и њихова накнадна класификација на кораке као структурно мање компоненте захтевају помно испитивање језичког контекста (Perez-Ljantada 2015: 14). То је зато што жанрове карактерише динамичност, па је текстуална организација најчешће флексибилна у погледу распореда и учесталости појединачних потеза и корака. На крају се квантитативном и квалитативном анализом утврђују лексичко-граматичке и дискурсне одлике текстова, као и њихова корелација са елементима реторичке структуре (Bavarši, Rejf 2010: 46–47).

Батија (2013: 63–84) истиче да је за анализу непознатих жанрова неопходно пратити изложени методолошки поступак, али га он разлаже на седам фаза: (1) стављање текста у ситуациони контекст (ослањајући се на претходно искуство, сам текст и енциклопедијско знање о свету); (2) преглед релевантне литературе; (3) дорада ситуационо-контекстуалне анализе (дефинисањем аутора текста, публике и њиховог односа, дефинисањем историјског, друштвенокултурног и професионалног положаја дискурсне заједнице, идентифковањем мреже текстова и лингвистичке традиције и идентифковањем вантекстуалне стварности и односа тог текста према датој стварности); (4) избор корпуса (при чему треба водити рачуна да су критеријуми за припадност текста одређеном жанру јасно утврђени); (5) испитивање институционалног контекста (тј. система и методологије у којима се жанр користи, као и правила и конвенција које условљавају употребу језика у таквим окружењима); (6) лингвистичка анализа на три нивоа (квантитативна корпусна анализа површинских лексичко-граматичких одлика у текстовима, анализа текстуалних образца или текстуализације,

којом се утврђују ограничена функције које заједница приписује различитим језичким и дискурсним одликама када се оне употребе у жанру, и структурна интерпретација жанра, односно проучавање правилности организације у његовим реализацијама); и (7) провера резултата анализе са стручњаком информантом (при чему је он члан дискурсне заједнице која упошљава дати жанр). У зависности од циљева истраживања, аналитичар може проћи кроз све или само неке од утврђених фаза.

2. Образложение предмета, метода и циља и значај предложене теме за развој науке

Комисија је сагласна са предложеним насловом докторске дисертације: *Анализа жанра промо-текстова на корицама књига на српском и енглеском језику*.

У предложеној докторској дисертацији кандидаткиња се бави контрастивном анализом промо-текстова на корицама књига на српском и енглеском језику. Кандидаткиња ће у истраживању применити теоријско-методолошки приступ анализе жанра у испитивању реторичке структуре и лексичко-граматичких одлика промо-текстова.

Под термином *промо-текст на корицама књиге* (енгл. *a (book) blurb*) кандидаткиња подразумева кратак текстуални садржај који је написан на задњој корици и којим се најчешће исказује опис и позитивна оцена књиге. Колико је познато на основу детаљне претраге речника страних речи и израза, библиотекарских терминолошких лексикона, штампарских приручника и енглеско-српских речника (Ristić i dr. 1956; Vuković 1959; Tompson 1965; Klajn 1979; Jokanović i dr. 1984; Filipović 1986; Vujačklija 2003; Kovačević i dr. 2004; Simić 2005; Klajn, Šipka 2008; Vraneš, Marković 2013; Šipka 2014), као и приватне комуникације са стручним преводиоцима и предавачима, издавачима и штампарима, у српском језику не постоји термин истог значења као изворна именица *blurb*. Зато је неопходно и преводилачки оправдано попунити ову лексичку празнину описним преводним еквивалентом у облику синтагме (Hlebec 2009: 46). У двојезичним речницима се под овом одредницом наводе, на пример, *издавачев опис књиге /на омоту књиге/* (Šipka 2014: 269), *(издавачева) похвала (на омотачу књиге)* (Ristić i dr. 1956: 120), *текст на клапни, реклами оглас на омоту књиге* (Kovačević i dr. 2004: 33), али дате алтернативе не покривају у потпуности семантички опсег изворне именице („кратак опис књиге, филма или другог производа који је написан у промотивне сврхе”⁴; „промотивни опис, као што се може наћи на омотима књига”⁵). Будући да прецизније преноси дистинктивне компоненте њеног значења, и то у сажетијем облику, а у складу са горенаведеним одређењем, преводни еквивалент *промо-текст (на корицама књиге)* кандидаткиња сматра најпогоднијим за опис извора истраживачког корпуса којим ће се бавити.

Овим истовремено конвенционализованим и динамичним типом промотивног жанра успоставља се посебан вид (ин)директне комуникације са циљном групом читалаца. Његови корени налазе се у *епидејтичком (похвалном) говорништву* (Aristotel 200: 46–48) у којем се демонстративним и уверљивим преувеличавањем позитивних карактеристика предмета утиче на суд слушаоца. Прототипични текст којим се жанр реализује је препознатљив комуникативни догађај чија је основна сврха двострука – референцијална (информисање) и конативна (убеђивање) (Jakobson 1966:

⁴ “a short description of a book, film, or other product written for promotional purposes”, доступно на: <<https://en.oxforddictionaries.com/definition/blurb>> 15. 4. 2019.

⁵ “a promotional description, as found on the jackets of books”, доступно на: <<https://www.collinsdictionary.com/dictionary/english/blurb>> 15. 4. 2019.

292; Batija 2014: 101–102). С обзиром на то да служи као својеврсни оглас за књигу (Gea Valor 2005: 45), његова референцијална функција је секундарна и допуњује конативну. Комуникативна сврха, као кључни елемент жанровског одређења, остварује се на основу генеричког интегритета међу реализацијама жанра. Генерички интегритет се испољава у релативно устаљеној реторичкој структури и ограниченом избору лексичко-граматичких средстава појединачних текстова. Међутим, овај жанр је истовремено и производ језичке адаптације ко(н)тексту у којем је иста имплицитно или експлицитно исказана порука упућена различитим читаоцима, те свака његова реализација испољава мањи или већи степен прототипичности. Зато генерички интегритет није инхерентно статичан, већ зависи од испреплетане мреже ко(н)текстуалних фактора који обликују промо-текстове и дају самом жанру карактер динамичног конструкција (Batija 2014: 153).

У складу са наведеним, основни циљеви истраживања су следећи:

- (1) испитати особености прототипичног промо-текста на корицама књиге у погледу реторичке структуре и лексичко-граматичких одлика;
- (2) испитати сличности и разлике међу реализацијама датог жанра у зависности од три варијабле – лингвокултуролошког контекста, типологије књиге за коју је текст написан и устаљених пракси издавачких кућа;
- (3) испитати како ко(н)текст обликује промо-текстове на макроплану жанровског одређења и микроплану језичког садржаја;
- (4) испитати корелације форме и функције у овом жанру, као и реторичке конвенције и дискурсне стратегије успостављања (ин)директне комуникације са читаоцима у двема културама.

3. Оригиналност идеје или оригиналност начина анализирања проблема (веза са досадашњим истраживањима)

У англистичкој литератури анализа жанра се показала као погодан теоријско-методолошки приступ за истраживања академског и професионалног (писаног) дискурса. Како је већ поменуто, Свејлз (1990) ју је применио у испитивању увода научних радова и притом утврдио тзв. CARS модел овог жанра (енгл. *Create a Research Space*) који се састојао из три потеза и њихових пропратних корака. Касније студије су показале да Свејлзов модел није прескриптиван и да анализа жанра не подразумева наметање образца већ тражење истих у текстовима, те је утврђено да реторичка структура и језичке одлике увода научних радова варијају у зависности од дисциплине. На пример, Лакић је у књизи *Анализа жанра: дискурс језика струке* (1999) истраживао уводе научних радова из области економије на енглеском језику и издвојио четири потеза у њиховој структури (утврђивање теме рада, преглед претходног истраживачког рада, утврђивање полазне основе, заузимање полазне основе). Поред увода, испитивани су и апстракти научних радова (Batija 2013; Bondi, Lores Sanz 2014; Sančo Ginda 2015), други делови научних радова, магистарских и докторских дисертација (Hopkins, Dadli-Evans 1988; Holms 1997), захтеви за истраживачке стипендије (Konor 2000) и други типови писаних академских жанрова (Hajlend 2002), а од говорних и уводи факултетских предавања (Tompson 1994) између остalog. Посматране су и корелације између одређених лексичко-граматичких одлика и елемената реторичке структуре (Adel 2014). У скорије време и Ковачевић (2014) је у својој дисертацији применио анализу жанра на корпусу академских текстова о класичној музici на енглеском и српском језику, при чему се превасходно фокусирао

на њихове лексичко-граматичке одлике и текстуалне обрасце. Исто тако, Богдановић (2017) је испитивала употребу метадискурсних елемената у жанровски одређеним типовима текстова у уџбеницима енглеског као језика струке на српским универзитетима.

Међутим, за теоријске поставке предложене дисертације релевантнија су истраживања конвенционализоване употребе језика у професионалним окружењима, а првенствено промотивних жанрова. Анализа жанра је примењивана у испитивањима правног дискурса (Batija 2013), различитих жанрова извештавања (Batija 2014), текстуалних огласа (Banković 2011), филмских критика на интернету (de Jong, Bergers 2013) и других професионалних жанрова на енглеском језику (Hajlend 2002). На пример, у студији *Analysing genre: Language use in professional settings* (2013) Батија је испитивао промотивно писмо и пријаву за посао као типове промотивних жанрова чија је сврха информисање и убеђивање потенцијалног купца/послодавца. На основу анализе аутор је утврдио да нема знатнијих интеркултуралних варијација у когнитивном структурирању информација у датим текстовима, те је њихов реторички образац релативно устаљен.

До сличних закључака дошла је Силашки (2004; 2008) која се бавила контрастивном анализом жанра рекламиног огласа у часописима за жене на српском и енглеском језику. Резултати њених истраживања показали су да овакви огласи имају готово једнаку текстуалну организацију и веома сличан вокабулар, па се основна комуникативна сврха жанра остварује на исти начин у двама културним контекстима. И Петронијевић (2012) је у једном од својих радова испитивала варијације у макроструктури конкурса за радна места на српском и немачком, с тим што се у дискусији првенствено усредсредила на разграничење термина *текст(уал)на врста, жанр и дискурс*. Трифуњагић (2016) је истраживао новинску књижевну критику на српском, која је у погледу предмета блиска промо-тексту на корицама књиге, али у студији не полази из оквира анализе жанра, већ *теорије реторичке структуре* (енгл. *Rhetorical Structure Theory*, в. Man, Tompson 1988).

У досадашњим истраживањима промо-текстова у англистичкој литератури фокус је првенствено био на испитивању сличности и разлика у њиховом реторичком обрасцу, како на синхронијском тако и дијахронијском плану (Gea Valor 2005; Marjijulionijene 2006; Basturkmen 2009; Gea Valor, Inigo Ros 2009; Orna-Montesinos 2012; Batija 2014). Притом су текстови анализирани у погледу неколико фактора: (1) типологије књиге (различити жанрови белетристике, научна литература, уџбеници из више области и др.), (2) устаљених пракси издавачких кућа, (3) временског периода када је књига издата и (4) медијума, односно да ли је текст у штампаном облику на корицама књиге или дигиталном на вебсајтовима издавача/дистрибутера. Утврђено је да је овај жанр један од примарних чланова колоније промотивних жанрова који се у складу са својом двоструком комуникативном сврхом користи као маркетингашка стратегија у успостављају комуникације са читаоцима. Флексибилна структура промо-текстова реализује се реторичким потезима и корацима, чији број и распоред зависе од наведених фактора. Постоје размимоилажења међу истраживачима о томе који су елементи текстуалне организације обавезни, те се као методолошки критеријум узима учесталост појављивања у корпусу. На пример, испитујући текстове на корицама академских приручника, Батија (2014: 202) предлаже реторички образац од шест потеза (*наслов, оправдавање књиге, оцена књиге, утврђивање квалификација аутора, позитивне рецензије, циљање тржишта*), док Геа Валор (2005: 48) у поједностављеној анализи промо-текстова књижевних дела на сајтовима издавача издаваја три (*отис књиге, евалуација књиге и информације о аутору*). С обзиром на то да је евалуативни језик једна од њихових основних одлика, поједини аутори испитивали су и правилности

у употреби лексичко-граматичких средстава за исказивање позитивне оцене књиге (Gea Valor 2005; Marčijlionjene 2006; Kakijani 2007).

Међутим, за ову дисертацију нарочито је важна чињеница да се промо-текстови као жанр могу анализирати из перспективе контрастивне или, прецизније речено, интеркултуралне реторике (Katpalija 1997; Konor i dr. 2008; Onder 2013). Наиме, како је писање увек смештено у одређени друштвенокултурни контекст, поређењем и контрастирањем текстова на различитим језицима могу се уочити варијације у реторичким обрасцима које њихови аутори, као чланови дискурсних заједница у различитим културама, користе. Тиме се даље стиче увид у процесе формирања, интерпретације и конзумирања жанрова у датим контекстима. Комуникативна сврха промо-текстова, која је иста без обзира на језик медијум, ствара *tertium comparationis*, тј. заједничку основу за поређење и контрастирање на текстуалном и реторичком нивоу (Đorđević 2002: 54). Крајњи циљ јесте утврдити какав је утицај са једне стране жанровског и са друге културолошког одређења на њихово обликовање.

На основу детаљне претраге доступних репозиторијума, могло би се рећи да о овом жанру није до сада писано у србијској лингвистичкој литератури. У пилот истраживању онлајн промо-текстова за књижевна дела (Bacić 2019, и stampi) ауторка је утврдила да реализације на српском и енглеском језику не испољавају високо маркиране варијације у броју, учсталости и распореду елемената реторичке структуре, као ни лексичко-граматичким одликама. Тачније, прототипични српски промо-текст састоји се из пет потеза и пропратних корака (*буђење знатијскеље читаоца, опис књиге: уводне информације о књизи и детаљан опис радње и ликова, евалуација књиге и аутора: позитивна оцена књиге и аутора од стране издавача и рецензије, истицање квалификација аутора и књиге, препорука за читање*), а енглески промо-текст из четири (тј. у њима није забележен пети потез). Позитивна оцена се исказује великим бројем евалуативних придева, прилога као средстава интензификације и експресивности и имплицитних и експлицитних суперлатива. Устаљени спојеви се редовно рециклирају, што чини промо-текстове на двама језицима нарочито формулаичним. Уочава се и употреба елипсе и непотпуних клауза чиме се подражава реални говор, али и сложених синтагми које доприносе високопарности стила. Ови прелиминарни резултати пружају добру основу за обимније истраживање које ће кандидаткиња спровести у предложеној дисертацији.

4. Уклајеност дефиниције предмета истраживања, основних појмова, предложене хипотезе, извора података, метода анализе са критеријумима науке уз поштовање научних принципа у изради коначне верзије докторске дисертације

Према свом методолошком одређењу и аналитичком поступку, ово контрастивно истраживање спада у групу квалитативно-квантитативних примењено-лингвистичких истраживања. Како је већ поменуто, теоријско-методолошки приступ који се примењује у истраживању јесте анализа жанра. Најпре ће сви промо-текстови у корпусу бити пажљиво испитани како би се идентификовали и описали реторички потези и кораци у њиховој структури. Потом кандидаткиња планира да квантитативном (статистичком) методом обраде података одреди заступљеност појединачних потеза и корака и на основу тога утврди међујезичке сличности и разлике у реторичком обрасцу текстова. Поступак ће поновити у наредној фази, када ће квалитативно и квантитативно анализирати текстуални садржај у погледу лексичко-граматичких одлика и њихових варијација у реализацијама овог жанра на двама језицима. На крају докторанд Милица Бацић намерава да дескриптивно-интерпретативном методом тумачења резултата

изведе закључке о импликацијама и ограничењима лингвокултуролошког и жанровског одређења у обликовању промо-текстова. Примењена контрастивна анализа је упоредна и двосмерна, а условљена је задатим предметом и циљевима истраживања. Иако има у виду сложеност методологије, кандидаткиња сматра да је такав мултидимензионални поступак неопходан не би ли се пружила прецизна и свеобухватна слика овог жанра.

Корпус чине промо-текстови штампани на корицама књига које припадају научном и књижевноуметничком функционалном стилу (Tošović 2002). У оквиру научног стила кандидаткиња ће направити разлику између научних књига/монографија као жанра уско научног подстила и уџбеника/приручника као жанра научно-уџбеничког подстила (Katnić-Bakaršić 1999). У оквиру књижевноуметничког стила кандидаткиња ће узети романе који припадају љубавном жанру и трилерима (Solar 2005). Притом ће водити рачуна да су научну литературу и књижевна дела објавила по два издавача на српском и англоамеричком подручју, као и да је у корпусу уједначен број текстова на двама језицима. Тако се добија репрезентативни узорак за упоредно испитивање утицаја типа књиге, устаљених пракси издавача и лингвокултуролошког контекста на реализације овог жанра, а самим тим и проверу постављених хипотеза.

Истраживање у дисертацији се заснива на четири основне хипотезе:

- (1) Промо-текстови на корицама књига испољавају висок степен сличности у заступљености и распореду појединачних елемената реторичке структуре и употреби лексичко-граматичких средстава без обзира на језик медијум и устаљене праксе издавачких кућа.
- (2) Промо-текстови испољавају маркиране варијације на реторичком и лексичко-граматичком плану у зависности од типологије књиге за коју је дати текст написан.
- (3) Промо-текстови на енглеском језику испољавају већи степен устаљености од оних на српском језику.
- (4) Промо-текстови на двама језицима испољавају разлике у фокусу позитивне оцене на одређене аспекте/карактеристике књиге, што је последица лингвокултуролошког одређења датог жанра.

Помоћне хипотезе од којих се полази у дисертацији су следеће:

- (1) Иако су промо-текстови на корицама књига културни артефакти, жанр задржава свој генерички интегритет на нивоу реторичке структуре и лексичко-граматичких средстава због истоветне комуникативне сврхе ових текстова на двама језицима.
- (2) На појаву оваквих текстова и конституисање датог типа промотивног жанра на српском подручју утицале су увек устаљене праксе издавачке делатности на англоамеричком подручју.

5. Преглед научно-истраживачког рада кандидата и кратка биографија кандидата

Милица Башић рођена је 20. јануара 1990. године у Долцу, Клина. Основну школу „Свети Сава“ завршила је 2004., а Економско-трговинску школу у Краљеву 2008. године, обе као носилац Вукове дипломе. Основне академске студије на студијском програму *Енглески језик и књижевност* Филолошко-уметничког факултета у Крагујевцу завршила је 2012. године са просечном оценом 9,77. Добитник је стипендије Фонда за младе таленте Министарства омладине и спорта Републике Србије за период

2011–2013. године, као и других градских и републичких стипендија. Мастер академске студије на матичном факултету завршила је 2013. године са просечном оценом 10, одбравивши рад под називом *Eugene O'Neill's Autobiographical Plays* под менторством проф. др Радмиле Настић. Од јуна 2013. до јуна 2014. године радила је као координатор Департмана за енглески језик и наставник енглеског језика у „Интернационалном образовном пословном центру” у Либији, а од августа 2014. до јуна 2015. године као наставник енглеског језика у О. Ш. „Суичуан Боја” у Народној Републици Кини. Од јануара 2016. године ангажована је на радном месту лектора за ужу научну област *Енглески језик и лингвистика* на Катедри за англистику Филолошко-уметничког факултета. Студент је треће године докторских академских студија (модул Наука о језику) на истом факултету, са просечном оценом 9,95. Од 2013. године учествовала је на неколико националних и међународних научних скупова и објавила радове у неколико зборника и часописа.

Кандидаткиња Милица С. Бацић студент је треће године докторских студија из филологије на Филолошко-уметничком факултету у Крагујевцу (Модул: Наука о језику). У оквиру ових студија до сада је положила све програмом предвиђене испите, учествовала на већем броју научних скупова, објавила више радова у научним часописима и показала интересовање и смисао за научно-истраживачки рад, чиме је потврдила своју подобност за израду докторске дисертације.

Списак библиографских јединица радова које је кандидаткиња Милица С. Бацић објавила:

1. **2014:** (Не)могућност духовног искуплења модерног човека у Т. С. Елиотовој Пустој земљи, *Савремена проучавања језика и књижевности: зборник радова са V научног скупа младих филолога Србије*, књига II, Филолошко-уметнички факултет, Крагујевац, 2014, 683–692. (УДК 821.111-14.09 Eliot T.S. / ISBN 978-86-85991-61-5) **M45**
2. **2017:** Улога инференцијалних процеса у експлицитној комуникацији новинских наслова, *Липар: часопис за књижевност, језик, уметност и културу*, година XVIII, број 62, Универзитет у Крагујевцу, Крагујевац, 2017, 151–168. (УДК 811.163.41'276:070 / ISSN 1450-8338) **M52**
3. **2017:** Типови централних пасива у енглеском и њихови преводни еквиваленти у српском језику – студија случаја, *Наслеђе: часопис за књижевност, језик, уметност и културу*, година XIV, број 38, Филолошко-уметнички факултет, Крагујевац, 2017, 163–178. (УДК 811.111'366.573:811.163.41'366.573 / ISSN 1820-1768 / doi:10.5937/naslKg1738163B) **M51**
4. **2018:** У коауторству са Горицом Томић, Механизми творбе енглеских сливеница које се односе на излазак Велике Британије из ЕУ и председничке изборе у САД, *Савремена проучавања језика и књижевности: зборник радова са IX научног скупа младих филолога Србије*, књига I, Филолошко-уметнички факултет, Крагујевац, 2018, 83–93. (УДК 811.111'373.611, 81'42[070:004.738.5 / ISBN 978-86-80796-15-4]) **M45**
5. **2018:** У коауторству са Горицом Томић, Критичка анализа дискурса о мигрантској кризи у британским медијима, *Наслеђе: часопис за књижевност, језик, уметност и културу*, година XV, број 41, Филолошко-уметнички факултет, Крагујевац, 2018, 49–61. (УДК 811.111'42:070 / ISSN 1820-1768) **M24**

6. 2019: Лексичке колокације са именицама *herd*, *flock* и *shoal* у енглеском и *крдо*, *стадо* и *јато* у српском језику – корпусна анализа, *Филолог: часопис за језик, књижевност и културу*, година X, број 19, јун 2019. (прихваћено за штампу) M51

7. 2019: Обрада лексичких колокација са семантички истрошеним конституентима у енглеским и енглеско-српским речницима, *Липар: часопис за књижевност, језик, уметност и културу*, година XX, број 68, Универзитет у Крагујевцу, Крагујевац, септембар 2019. (прихваћено за штампу) M52

8. 2019: Контрактивна анализа жанра онлајн похвала издавача на српском и енглеском језику, *Српски језик, књижевност, уметност: зборник радова са XIII међународног научног скупа одржаном на Филолошко-уметничком факултету у Крагујевцу (26–27. X 2018)*, књига I, Вуков *Српски рјечник* и 200 година савременог српског језика, Филолошко-уметнички факултет, Крагујевац, октобар 2019. (прихваћено за штампу) M14

Учешћа на конференцијама и научним скуповима:

1. Милица Бацић, (Не)могућност духовног искушења модерног човека у Т. С. Елиотовој *Пустој земљи*, V научни скуп младих филолога Србије, *Савремена проучавања језика и књижевности*, Филолошко-уметнички факултет, Универзитет у Крагујевцу, 30. март 2013.
2. Милица Бацић, From Autobiography to Art: Jamie (Jim) Tyrone and His Women in O'Neill's *Long Day's Journey into Night* and *A Moon for the Misbegotten*, Forth International Conference on English Studies *English Language and Anglophone Literatures Today (ELALT 4)*, Филозофски факултет, Универзитет у Новом Саду, 25. март 2017. (ISBN 978-86-6065-411-5)
3. Горица Томић, Милица Бацић, Механизми творбе енглеских сливеница које се односе на излазак Велике Британије из ЕУ и председничке изборе у САД-у, IX научни скуп младих филолога Србије, *Савремена проучавања језика и књижевности*, Филолошко-уметнички факултет, Универзитет у Крагујевцу, 8. април 2017.
4. Милица С. Бацић, Горица Р. Томић, Критичка анализа дискурса у вези са мигрантском кризом у британским медијима, X научни скуп младих филолога Србије, *Савремена проучавања језика и књижевности*, Филолошко-уметнички факултет, Универзитет у Крагујевцу, 31. март 2018. (ISBN 978-86-80796-18-5)
5. Милица С. Бацић, Контрактивна анализа жанра онлајн похвала издавача на српском и енглеском језику, XIII међународни научни скуп *Српски језик, књижевност, уметност*, Филолошко-уметнички факултет, Универзитет у Крагујевцу, 26–27. октобар 2018.
6. Милица С. Бацић, Примена компоненцијалне анализе у контрастирању глагола смејања у енглеском и српском језику, XI научни скуп младих филолога Србије, *Савремена проучавања језика и књижевности*, Филолошко-уметнички факултет, Универзитет у Крагујевцу, 30. март 2019. (ISBN 978-86-80796-36-9)

7. Милица С. Бацић, Ко(н)текстуална условљеност лексичких средстава евалуације у похвалама издавача на енглеском и српском језику, Научни скуп *Језик, књижевност, контекст*, Филозофски факултет, Универзитет у Нишу, 12–13. април 2019. (ISBN 978-86-7379-496-9)

6. Анализа очекиваних резултата докторске дисертације

Имајући у виду претходно наведено, очекује се да кандидаткиња анализом у дисертацији дође до следећих резултата:

(1) Промо-текстови на корицама књига на српском и енглеском језику имају релативно устаљену реторичку структуру и ограничен скуп лексичко-граматичких одлика, што доприноси њиховој формулацији.

(2) Реторичка структура промо-текстова реализује се одређеним бројем реторичких потеза и корака, а функција сваког елемента у складу је са основном комуникативном сврхом промо-текстова.

(3) Промо-текстовима се исказује опис и искључиво позитивна оцена књига. Оцена књиге подразумева пренаглашено истицање, тј. преувеличавање позитивних аспеката/карактеристика књиге. У ту сврху користе се лексичко-граматичка средства интензификације. Промо-текстови на двама језицима испољавају разлике у фокусу позитивне оцене.

(4) Жанр промо-текстова истовремено је конвенционализовани и динамични конструкциј. Његове реализације задржавају генерички интегритет, али су на реторичком и лексичко-граматичком плану условљене типологијом књиге, устаљеним праксама издавача и лингвокултуролошким контекстом. Типологија књиге има већи утицај на варијације међу промо-текстовима у односу на друга два фактора.

(5) Промо-текстови на енглеском језику устаљенији су од оних на српском јер се као комуникативно средство у издавачкој делатности употребљавају много дуже на англоамеричком подручју.

(6) Теоријско-методолошки приступ анализе жанра пружа експланаторно задовољавајући опис сличности и разлика међу промо-текстовима на двама језицима.

7. Анализа методологије рада кандидата и критички осврт

Истраживање жанрова је методолошки захтевно зато што су то сложени конструкцији, како у погледу варијација међу реализацијама на реторичком и језичком плану, тако у њиховом деловању у друштвеном и институционалном простору и вези са другим жанровима. Иако се на основу генеричког текстуалног интегритета може разликовати велики број устаљених жанрова, на ширем плану они функционишу у тзв. *жанровским колонијама* (Batija 2014: 65). Под овим термином кандидаткиња подразумеваје групу блиско повезаних жанрова којима се у великој мери преклапа основна комуникативна сврха. Појединачни жанрови испољавају разлике у више погледа, унутар и између дисциплина, али је комуникативна сврха главни критеријум њихове припадности одређеној колонији. Посматрање жанрова у оквиру тако успостављених мрежа омогућава сагледавање њихових сложених веза, као и испитивање процеса мешања и хибридизације кроз позајмљивање генеричких одлика међу жанровима. Једну од колонија чине промотивни жанрови, у које спада и промо-текст на корицама књиге (Ibid.: 66, 68).

Предложена дисертација заснива се на дескриптивном, експланаторном, интепретативном и критичком приступу анализи. Наиме, применом теоријско-методолошког приступа анализе жанра циљ је детаљно описати промо-текстове на корицама књига на српском и енглеском језику. Будући да овај професионални жанр није до сада био предмет истраживања у србији, дисертација ће понудити одговор на питање како изгледа његова прототипична реализација на српском језику у погледу реторичке структуре и лексично-граматичких одлика. Уједно би требало да потенцијално допринесе и систематизацији знања о промо-текстовима у англистичкој литератури, с обзиром на то да досадашње студије нису испитивале утицај више фактора (типа књиге, устављених пракси издавача и лингвокултуролошког контекста) на варијације у реализацијама жанра.

Међутим, посебно је значајно то да ће истраживање на основу описа међујезичких сличности и разлика покушати да понуди експланаторно задовољавајући одговор на питање зашто је један промо-текст написан на дати начин. Анализом контекстуалне условљености реализација овог жанра кандидаткиња ће пробати да пружи адекватно објашњење његове истовремено генеричне и динамичне природе у издавачкој делатности. Промо-текстови су инстанце инструменталне употребе језика којима се остварује одређена комуникативна сврха. Стoga, идентификовањем њихових одлика на реторичком и лексично-граматичком нивоу тежи се утврђивању жанровске конвенције којима се руководе њихови аутори као чланови дате дискурсне заједнице, а потом и извођењу закључака о формалним варијацијама међу овим функционално еквивалентним текстовима у српској и англоамеричкој култури. Поред тога, будући да реторички образац текстова показује како се когнитивно структурира информација у циљу преношења намераване поруке потенцијалним читаоцима, истраживање би требало да пружи увид у процес комуникације који се реализује упошљавањем овог жанра.

Резултати истраживања предочавају и важне педагошке импликације. Треба истаћи да су жанрови од великог значаја за учење језика уопште, а нарочито језика струке, те је неопходно укључити их у наставу на терцијарном нивоу образовања. Студентима треба објаснити појам жанровске раслојености језика, односно да жанрови као комуникативна средства организују употребу језика у друштвенокултурном контексту. Значајне корелације које ће се у истраживању успоставити између комуникативних функција промо-текстова и лингвистичких експонената тих функција послужиће да се у настави предочи сврсисходност промотивних и, шире, професионалних жанрова. Сазнања о сличностима и разликама ових текстова на двама језицима пружају практичну основу за вежбања на часовима писања као вид припреме за могући каснији рад у издаваштву. Штавише, студентима се може предочити методолошки поступак анализе у поједностављеном облику који би потом употребили у испитивањима других типова текста.

Значај ове дисертације огледа се и у актуелности теоријско-методолошког приступа проблему жанра. Осим у студијама наведеним у претходном одељку, анализа жанра примењивана је на текстовима на српском језику једино у мањим истраживањима, и то првенствено академских жанрова (Dimković Telebakić 2012; Mišić Ilić 2013; Blagojević 2014). Професионални жанрови, иако имају значајан удео у раслојавању језика, остали су у одређеној мери запостављени. Стога је циљ ове дисертације да детаљно разрађеном и теоријски уоквиреном методологијом отвори пут будућим једнојезичним и контрастивним истраживањима различитих колонија професионалних жанрова у контексту савремене (интеркултуралне) реторике.

8. Оквирни садржај дисертације

У свом оквирном облику, предложена дисертација би требало да садржи шест поглавља, укључујући и коришћену литературу. У уводном поглављу дефинисаће се значење термина *blurb* на енглеском и дати објашњење за избор преводног еквивалента *промо-текст на корицама књиге* као најпрецизнијег у погледу семантичког опсега. Кандидаткиња ће укратко представити историјски развој и конституисање промо-текстова као промотивног жанра, а потом образложити њихову функцију у успостављању (ин)директне комуникације са читаоцем у издавачкој делатности. У преосталим потпоглављима одредиће предмет и циљеве истраживања, хипотезе које ће бити испитане и методологију истраживања.

У другом поглављу, које се састоји из четири потпоглавља, кандидаткиња ће размотрити теоријске поставке дисертације, и то на следећи начин: у првом потпоглављу представиће различите дефиниције појма *жанр* у оквиру теорије књижевности и реторике које су имале утицаја на каснија лингвистичка истраживања; у другом потпоглављу изложиће поставке три различита приступа у лингвистичким теоријама жанра (системско-функционалног, реторичког и ЕСП приступа), као и њихова размимоилажења по питању природе и функција жанрова; треће потпоглавље резервисано је за терминолошка разграничења појмова *жанр*, *тип/врста текста*, *регистар* и *стил*; у четвртом потпоглављу образложиће теоријско-методолошки приступ анализе жанра, при чему ће говорити о њеном односу са анализом регистра и развоју у ширем оквиру анализе дискурса, дефинисати кључне појмове *дискурсне заједнице, комуникативне срхе, жанра и жанровске колоније* и изложити аналитички поступак у испитивању жанрова, дати преглед досадашњих истраживања академских и професионалних, а нарочито промотивних жанрова, а потом се осврнути на критике које су у литератури упућиване у погледу поставки и методологије анализе жанра.

Треће поглавље представља резултате спроведеног истраживања и садржи два потпоглавља. У првом потпоглављу кандидаткиња ће изложити исходе анализе реторичке структуре промо-текстова на корицама књига које припадају научном и књижевноуметничком функционалном стилу и на основу тога утврђене сличности и разлике. Исто ће поновити у другом потпоглављу које се односи на њихове лексичко-граматичке одлике.

У четвртом поглављу даје се дискусија и тумачење резултата истраживања. У двама потпоглављима размотриће се да ли и како су промо-текстови као жанр условљени типологијом књиге, устаљеним праксама издавача и лингвокултуролошким контекстом.

Општи закључак истраживања, заједно са педагошким импликацијама, потенцијалним ограничењима и предлозима за будућа једнојезична и контрастивна истраживања професионалних жанрова, икандидаткиња ће зложити у петом поглављу.

Списак коришћене литературе даје се у шестом поглављу, након чега следе додаци.

Оквирни садржај докторске дисертације:

Сажетак

Abstract

Списак коришћених скраћеница и симбола

1. Увод

1.1. Промо-текстови на корицама књига

1.1.1. О појму *blurb* и његовим преводним еквивалентима

1.1.2. Промо-текстови на корицама књига као жанр

1.2. Предмет и циљеви истраживања

- 1.3. Хипотезе истраживања
 - 1.4. Методологија истраживања
 2. Теоријске поставке дисертације
 - 2.1. Истраживања жанра у оквиру теорије књижевности и реторике
 - 2.2. Лингвистичка истраживања жанра
 - 2.2.1. Системско-функционални приступ Сиднејске школе
 - 2.2.2. Северноамеричка школа реторичких студија жанра
 - 2.2.3. ЕСП приступ Британске школе
 - 2.3. Терминолошка разграничења жанра, типа/врсте текста, регистра и стила
 - 2.4. Анализа жанра
 - 2.4.1. Однос анализе жанра, анализе регистра и анализе дискурса
 - 2.4.2. Кључни појмови анализе жанра (дискурсна заједница, комуникативна сврха, жанр, жанровска колонија)
 - 2.4.3. Аналитички поступак анализе жанра
 - 2.4.4. Досадашња истраживања у оквиру анализе жанра
 - 2.4.5. Критике анализе жанра
 3. Резултати истраживања
 - 3.1. Реторичка структура промо-текстова на корицама књига на српском и енглеском језику
 - 3.1.1. Научни функционални стил
 - 3.1.1.1. Уско научни подстил – научне књиге/монографије
 - 3.1.1.2. Научно-уџбенички подстил – уџбеници/приручници
 - 3.1.2. Књижевноуметнички функционални стил
 - 3.1.2.1. Љубавни романи
 - 3.1.2.2. Трилери
 - 3.1.3. Сличности и разлике у реторичкој структури промо-текстова
 - 3.2. Лексично-граматичке одлике промо-текстова на корицама књига на српском и енглеском језику
 - 3.2.1. Научни функционални стил
 - 3.2.1.1. Уско научни подстил – научне књиге/монографије
 - 3.2.1.2. Научно-уџбенички подстил – уџбеници/приручници
 - 3.2.2. Књижевноуметнички функционални стил
 - 3.2.2.1. Љубавни романи
 - 3.2.2.2. Трилери
 - 3.2.3. Сличности и разлике у лексично-граматичким одликама промо-текстова
 4. Дискусија о резултатима истраживања
 - 4.1. Условљеност промо-текстова типологијом књиге и устаљеним праксама издавача
 - 4.2. Условљеност промо-текстова лингвокултуролошким контекстом
 5. Закључак
 - 5.1. Општи закључак о резултатима истраживања
 - 5.2. Педагошке импликације истраживања
 - 5.3. Потенцијална ограничења истраживања
 - 5.4. Предлози за будућа истраживања
 6. Литература
- Додатак 1: Корпус
Додатак 2: Списак табела

9. Научна област дисертације

Научна област дисертације је Англистика, а ужа научна област Енглески језик и лингвистика.

10. Подаци о ментору

За ментора дисертације предлаже се др **Даница Јеротијевић Тишма**, доцент на Катедри за Енглески језик и књижевност Филолошко-уметничког факултета Универзитета у Крагујевцу. За доцента за ужу научну област Енглески језик и лингвистика на Филолошко-уметничком факултету изабрана је 15. јуна, 2018. године. Објавила је преко четрдесет научних и стручних радова у референтним часописима, и учествовала на више конференција и научних скупова.

Списак релевантних радова др **Данице Јеротијевић Тишма** у последњих пет година:

1. **2014:** „*Мондигрини и енглеско-српска међујезичка перцепција*“, Зборник радова са VIII међународног научног скупа *Српски језик, књижевност уметност* одржаног 25-26. октобра, 2013., 371.333::811.111(497.11Kragujevac) 811.111'342.2, ISBN 978-86-85991-64-6, COBISS.SR-ID 210700300, Филолошко-уметнички факултет, Универзитет у Крагујевцу, 2014. 421-432. **M14**
2. **2014:** „Проблем превођења окзионализама са енглеског на српски језик“, *Радови филозофског факултета*, бр. 16, књига 1, UDK 811.111'373.45, DOI 10.7251/RFFP16141537J, ISSN 1512-5858, COBISS.BH-ID 7948294, Филозофски факултет, Универзитет у Источном Сарајеву, 2014., 537-554. **M51**
3. **2015:** „Слободне структуре туђег говора у енглеском и српском новинском дискурсу“, Зборник радова са научног скупа *Наука и слобода*, књига 9/1, одржаног 6-7. јуна, 2014., Филозофски факултет, Универзитет у Источном Сарајеву, 2015., DOI 10.7251/ZRNDSFFP09152277J, ISBN 978-99938-47-69-4, COBISS.RS-ID 5033752, 277-294. **M14**
4. **2015:** „Утицај трансфера, индивидуалних склоности и врста тестова на усвајање енглеских назала код српских ученика“, Зборник радова са IX научног скупа *Језик, књижевност, уметност*, одржаног 24-25. октобра, 2014., Филолошко-уметнички факултет, Универзитет у Крагујевцу, 2015., 811.111-057.874(497.11) 811.111'355, ISBN 978-86-85991-79-0, COBISS.SR-ID 218279692, 417-432. **M14**
5. **2015:** „The Perception and Production of English Intonation by Serbian EFL Learners: the Effect of Audio-visual Training and Explicit Instruction“, *Радови Филозофског факултета*, бр. 17, ISSN 1512-5858, COBISS.BH-ID 7948294, UDK 811.111'243, DOI 10.7251/RAD1715221J, Универзитет у Источном Сарајеву, 221-241, Пале 2015. **M51**
6. **2015:** „Проблем проучавања сем-структуре лексема: лексиколошка анализа неких примера у српском језику“, Часопис за књижевност, језик, уметност и културу *Наслеђе*, вол. 12, бр. 31. Филолошко-уметнички факултет, Универзитет у Крагујевцу, 2015., ISSN 1820-1768. 811.163.41'373, COBISS.SR-ID 115085068, 123-136. **M51**
7. **2016:** „Serbian Utterance Meaning Interpretation Based on Intonation Cues“, Зборник радова са конференције *Језик, књижевност, значење*, одржане 24-25. априла 2015.,

ISBN 978-86-7379-409-9, COBISS.SR-ID 222937612, UDC 811.111'243-057.87:81'342.8,
Департман за англистику, Филозофски факултет, Универзитет у Нишу, 785-797, Ниш
2016. M14

8. 2016: „Перцепција изговора различитих варијетета енглеског језика код српских студената англистике“, Зборник радова са научног скупа *Наука и евроинтеграције*, одржаног 22-24. маја 2015., ISBN 978-99938-47-78-6, COBISS.RS-ID 5843480, DOI 10.7251/ZRNE1501111J, Филозофски факултет Универзитета у Источном Сарајеву, 111-126, Пале 2016. M14
9. 2016: „Социолингвистичка анализа текстова хип хоп песама са територије бивше Југославије“, Зборник са X међународног научног скупа, *Српски језик, књижевност, уметност*, ФИЛУМ, Крагујевац, одржаног 23-25. октобра 2015. године. 81'27:78.067.26(497.1). ISBN 978-86-85991-94-3. COBISS.SR-ID 226882572. 2016. 433-449. M14
10. 2016: „Serbian EFL Teachers and Learners' Attitudes to Peer Assessment and the Comparison of Teacher and Peer Speaking Assessment Scores“. *Настава и васпитање*. LXV 2/2016. UDK - 371.26-057.874 371.3::811.111 ISSN 0547-3330 COBISS.SR-ID 6026754 DOI: 10.5937/nasvas1602379J. Педагошко друштво Србије, Београд. 379-393. M24
11. 2016: „Improving Listening Comprehension Skills Relying on Metacognitive Strategies – Focus on Vocabulary and Specific L2 Instruction“. Зборник *Института за педагошка истраживања*. 48/2. Институт за педагошка истраживања, Београд. 2016. 301–320. ISSN 0579-6431 УДК 371.3::811.111 159.922.72.072-057.874(497.11) 37.02-057.874 COBISS.SR-ID 228350220 DOI: 10.2298/ZIP1602301J M24
12. 2016: „The Effect of Anxiety on Serbian EFL learners' Pronunciation Accuracy“, *Радови Филозофског факултета*, бр. 18, ISSN 2490-3531, COBISS.BH-ID 7948294, UDK 811.111::371.3]:159.942, DOI 10.7251/FILN1701049J, Универзитет у Источном Сарајеву, 49-68, Пале 2016. M51
13. 2017: „Перцепција и комуникативни ефекат страног нагласка српских говорника енглеског као страног језика“, Зборник са XI међународног научног скупа, *Српски језик, књижевност, уметност*, ФИЛУМ, Крагујевац, одржаног 28-29. октобра 2016. године. 811.111'243'34. ISBN 978-86-80796-07-9. COBISS.SR-ID 248636428. 2017. 273-287. M14
14. 2017: „Investigating the Time Factor in the Acquisition of English Word Stress Patterns by Serbian EFL Learners“, Зборник радова са конференције *Језик, књижевност, време*, одржане 22-23. априла 2016., ISBN 978-86-7379-446-4, COBISS.SR-ID 222937612, UDC 811.111'342.8:371.3, Департман за англистику, Филозофски факултет, Универзитет у Нишу, 431-444, Ниш, 2017. M14
15. 2018: У коауторству са Аницом Крсмановић, „The Effect of Cultural Awareness and Hemispheric Preference on Serbian EFL Learners's Vocabulary Proficiency“, Часопис за књижевност, језик, уметност и културу *Наслеђе*, бр. 39. Филолошко-уметнички факултет, Универзитет у Крагујевцу, 2018., 811.111'243 371.3::811.111 ISSN 1820-1768, COBISS.SR-ID 115085068. 41-58. M24

16. 2018: „Акустичке карактеристике сибиланата у енглеском и српском фонолошком систему“, Зборник радова са XII научног скупа *Српски језик, књижевност, уметност*, ФИЛУМ, Крагујевац, 27-28. октобар 2017. 811.163.41'342.42 811.111'342.42 ISBN 978-86-80796-24-6 COBISS.SR-ID 270552076. 207-222. 2018. **M14**

17. 2018: „A Comparison of Two Different Approaches in Teaching and Assessing Young EFL Learners’ Pronunciation“, *Philologia Mediana*, X/10, Универзитет у Нишу, 2018. UDK 811.111'34:371.3 ISSN 1821-3332 COBISS.SR-ID 171242508. 625-641. **M51**

18. 2018: “Potlhbe’Chugh Yay Qatlh Pe”Eghlu” – гласовни систем конјезика. После 200 година: два века научне фантастике Зборник радова са Научног окружлог стола одржаног у оквиру XIII међународног научног скупа *Српски језик, књижевност, уметност* одржаног 28. октобра 2018. године на Филолошко-уметничком факултету у Крагујевцу Филолошко-уметнички факултет, Универзитет у Крагујевцу. 811.111'34 821.111-311.9.09 ISBN 978-86-80796-30-7. 2018. 67-84. **M14**

19. 2019: “L2 Consonant Acquisition in Support of Chaos/Complexity Theory – An Example of Initial Stops in Serbian-English Interlanguage Phonology”, *Језик, књижевност, теорија*, Департман за аngлистику, Филозофски факултет, Универзитет у Нишу, Филозофски факултет, Ниш, 28-29. април 2018. 107-121. UDC 811.111'34:811.163.41'34 ISBN 978-86-7379-495-2 COBISS.SR-ID 275743756 2019. **M14**

20. 2019: „The Effect of Speech Style on VOT Values in Serbian-English Interlanguage Phonology”, *Српски језик, студије српске и студије словенске*, серија 1, број XXIV. Научно друштво за неговање и проучавање српског језика. Филолошки факултет, Београд. 2019. 337-356. 811.111'344:811.163.41'344 <https://doi.org/10.18485/sj.2019.24.1.17> ISSN 0354-9259 COBISS.SR-ID 140692487 **M24**

Из наведеног списка се види да предложени ментор испуњава критеријуме према Правилнику о измени стандарда за акредитацију докторских студија Националног савета за високо образовање Републике Србије у погледу компетентности наставника и ментора на докторским студијама, односно: **16 бодова из категорије M24** (потребно је најмање 4); **55 бодова из категорије M14** и **15 бодова из категорије M51** (потребно је најмање 20).

11. Научна област чланова комисије

Два члана комисије одређена за подношење извештаја о научној заснованости теме докторске дисертације и подобности кандидата Милице Башић баве се истраживањем у области Енглеског језика и лингвистике, а с обзиром на то да се ради о контрастивној теми, један члан комисије бави се облашћу Савременог српског језика.

Др Савка Благојевић изабрана је у звање редовног професора за ужу научну област *Англистика* на Филозофском факултету у Нишу 18. октобра, 2013. године. Неки од значајнијих научних радова проф. др Благојевић су:

1. 2014: Some Marginalized Issues in Writing for Specific Purposes: The author’s voice and guidance through the text. Зборник радова са међународне конференције *Језик,*

књижевност, маргинализација. Филозофски факултет, Ниш. стр. 523–533. ISBN 978-86-7379-323-8, UDK 81'42:001.81 (497.11). M14

2. 2015: У коауторству са Марином Јањић, Употреба маркера за ауторову самоевалуацију у српском и енглеском академском писању. *Српски језик, књижевност, уметност*, Зборник радова са IX међународног научног скупа одржаног на Филолошко-уметничком факултету у Крагујевцу 24–25.10. 2014), Књига 1, *Српски језик од Вука до данас* (уредник Милош Ковачевић), Крагујевац: Филолошко-уметнички факултет, 2015, стр. 359–367. УДК811.163.41'42/057.875; 811.111'42/057.875, ISBN 978-86-85991-79-0, COBISS-SR-ID 218279692 M14

3. 2015: У коауторству са Миљаном Стојковић Трајковић, Teachers' Perspectives on the Usage of Social Networks and LMSs in Language teaching. *Наслеђе* бр. 32, Special Issue (English): ENGLISH LANGUAGE AND LITERATURE: CONTEMPORARY PERSPECTIVES, Guest Editors: Mirjana Mišković Luković and Biljana Vlašković Ilić, ISSN 1820-1768, COBISS.SR-ID 115085068, str. 95-106. M51

4. 2016: У коауторству са Миљаном Стојковић Трајковић, Примена аутоматске екстракције термина код израде глосара. *Philologia Mediana*, год. III, број 8 Универзитет у Нишу, Филозофски факултет, UDK 371.3:81'276.6 004.4:81'374/81'322.281'33, ISSN 181-3332; str.633-651 M51

5. 2017: У коауторству са Јасмином Ђорђевић, Project-based learning in computer-assisted language learning: An example from legal English. *Наслеђе*, година XIV, бр. 36, стр.247-259. UDK371.3:81'243]:004, ISSN 1820-1768, COBISS.SR-ID 115085068. M24

6. 2017: У коауторству са Биљаном Мишић Илић, Lexicographic Bridging of English and Serbian Applied Linguistics Terminology, Зборник *Word, context, time: proceedings / 1st International Conference on English Language, Literature, Teaching and Translation Studies (1st CELLTTS)* (editors: Merima Osmankadić, Ifeta Čirić - Fazlija, Nejla Kalajdžisalihović). Сарајево: Добра књига, 2017. str. 38–51. ISBN: 978 - 9958 - 27 - 363 – 6, COBISS.BH - ID 24062470 M14

7. 2018: Интеркултурална реторика као резултат реконцептуализације контрастивне реторике: идеолошке и педагошке импликације, *Српски језик: статус, систем, употреба:* Зборник у част проф. Милошу Ковачевићу, уредници доц. др Јелена Петковић и проф. др Владимир Поломац, Универзитет у Крагујевцу, стр. 463-477, УДК: 808:[811.111'42:316.75 81'33:37.013].M14

8. 2018: Настава из интеркултуралне академске реторике – пример из наше педагошке праксе, *Филолог* – часопис за језик, књижевност и културу, Бања Лука, бр.17, стр. 380 – 396, УДК 808.5:317.3, Doi 10.21618/fil1817380b, Cobiss.RS –ID- 7440152. M51

9. 2018: У коауторству са Снежаном Зечевић, Допринос израде пројеката когнитивном и афективном развоју учесника проектне наставе: студентска перспектива, Зборник радова *Филозофског факултета у Приштини*, Филозофски факултет, Универзитет у Приштини са привременим седиштем у Косовској Митровици, бр. 48 (4), стр. 3- 24. уред. (ISSN 0354-3293, ISSN 2217-8082, COBISS.SR-ID 10455311). УДК - 378.147:811.111 195.953.5.072-057.875 DOI:10.5937/ZRFFP48-18247 M51 M51

10. 2018: У коауторству са Јасмином Ђорђевић, Увођење предмета *Примена рачунара у научним истраживањима* у наставни садржај докторских академских студија: предуслов за модернизацију друштвено-хуманистичких наука, *Настава и васпитање*, Педагошко друштво Србије, Београд, год. LXVII, број 2. стр. 391-403. УДК-378.147::004(497.11) 37.014.5(497.11) doi: 10.5937/nasvas1802391D. **M51**

Др Дејан Каравесовић изабран је у звање доцента за ужу научну област Енглески језик и лингвистика на Филолошко-уметничком факултету у Крагујевцу 14. септембра, 2016. године. Неки од значајнијих научних радова др Каравесовића су:

- 1. 2010:** Временски односи нефинитних облика као глаголских комплемената у енглеском и њихових српских преводних еквивалената, *Узданица* (VII/2), Јагодина, стр. 163-174. (ISSN 1451-673X; COBISS.SR-ID 180262924; УДК 811.111'367.625.4, 811.163.41'367.625.4, 811.111:811.163.41) **M52**
- 2. 2010:** Слободни неуправни говор – енглеско-српске паралеле, *Наслеђе* (15/2), Крагујевац, стр. 43-54. (ISSN 1820-1768; COBISS.SR-ID 178652428; УДК 811.163.41:811.111) **M51**
- 3. 2012:** У коауторству са Николом Бубањом, Проблеми књижевног превођења слободног неуправног дискурса са енглеског на српски језик, *Српски језик – студије српске и словенске* (17/1-2), стр. 147-160. (ISSN 0354-9259; COBISS.SR-ID 514483630; УДК 811.111'255:811.163.41'255 81'42) **M24**
- 4. 2014:** У коауторству са Николом Бубањом, Укидање глобалног језика и технокултуре: Матићев шахт у орвеловском кључу, у: М. Ковачевић (ред.), Зборник радова са научног скупа Наука и глобализација (17-19. 5. 2013), књ. 2 (8 1/2), Филозофски факултет Универзитета у Источном Сарајеву, Пале, стр. 489-496. (ISBN 978-99938-47-58-8; COBISS.RS-ID 4271896; DOI 10.7251/NSFF1408489B) **M14**
- 5. 2015:** У коауторству са Јасмином Теодоровић, 2015, Sequence of tenses in English and Serbian reported structures – theoretical and methodological aspects in Serbian-English translation practice, *Наслеђе* (30), Крагујевац, стр. 123-133. (ISSN 1820-176; COBISS.SR-ID 515231662; УДК 811.111'367.625'366.58, 811.163.41'367.625'366.58, 371.3::811.111'367.625'366.58) **M51**
- 6. 2018:** У коауторству са Даницом Јеротијевић Тишма, “Звучи убедљиво? Утицај гласовне структуре на одабир назива бренда код српских студената англистике”, *Зборник радова са окружлог стола Брендови у језику, књижевности и уметности*, Филолошко-уметнички факултет, Универзитет у Крагујевцу. 2018. 811.111'34:003.65 ISBN 978-86-80796-29-1.139-152. **M14**

Др Јелена Петковић изабрана је у звање доцента за ужу научну област Савремени српски језик на Филолошко-уметничком факултету у Крагујевцу 10. јула, 2015. године. Неки од значајнијих научних радова др Петковић су:

- 1. 2012:** О једном типу испољавања вишеструке негације у зависносложеним реченицама, *Наука и идентитет*, Зборник радова са научног скупа (Пале, 21–22. мај 2011.), главни уредник проф. др Милош Ковачевић, Универзитет у Источном Сарајеву,

Филозофски факултет, Пале, књ. 6, том 1, 2012, 117—127, ISBN 978-99938-47-42-7
COBISS.BH-ID 2778904 (811.163.41'367.335.2) — M14

2. 2013: У коауторству са Милком Николић, „Методички приступ облицима речи у уџбеницима и настави млађих разреда основне школе”, у: *Наслеђе*, 26, Крагујевац, 35-48, 2013. ISSN 1820-1768 = Наслеђе (Крагујевац) COBISS.SR-ID 115085068 M51

3. 2013: У коауторству са Владомиром Поломцем, „Слагање негација у старосрпском језику”, у: *Зборник Матице српске за филологију и лингвистику*, 56/2, Нови Сад, 7-22, 2013. ISSN 0352-5724 COBISS.SR-ID 9630978 M24

4. 2015: У коауторству са Милком Николић, Синтагматске напоредне конструкције у средњошколској настави српског језика (методички приступ), *Наслеђе*, Часопис за књижевност, језик, уметност и културу, број 30, Филолошко-уметнички факултет, Крагујевац, 2015, 135-146, ISSN 1820-1768 = Наслеђе (Крагујевац) COBISS.SR-ID 115085068 (371.3::811.163.41'367 811.163.41'367) — M51

5. 2015: Множење негација у релативним реченицама, *Српски језик – од Вука до данас*, Зборник радова са IX међународног научног скупа *Српски језик, књижевност, уметност*, књига 1, одговорни уредник проф. др Милош Ковачевић, ФИЛУМ, Крагујевац, 2015, 293–304, ISBN 978-86-85991-79-0 (брож.) COBISS.SR-ID 218279692 (811.163.41'367.335'37) — M14

6. 2017: Проблеми семантичке интерпретације двоструко негираног неглаголског предиката, 46. *Научни састанак слависта у Вукове дане* (15–20. 9. 2016), Морфологија и морфосинтакса српског језика, 46/1, Београд, Међународни славистички центар, 2017, 161–170. УДК 811.163.41'367 811.163.41'373.422, ISBN 978-86-6153-467-6 COBISS.SR-ID238130956 — M51

7. 2018: Множење негација у условним реченицама, *Српски језик: студије српске и словенске*, 23/1, Београд, 2018, 269—281, УДК 811.163.41'367.335.2 811.163.41'37 <https://doi.org/10.18485/sj.2018.23.1.14> — M24

8. 2018: Двострука негација у пропратнооколносним реченицама, *Српски језик: статус, систем, употреба*, Зборник у част проф. Милошу Ковачевићу, Филолошко-уметнички факултет, Крагујевац, 351—361, 2018. ISBN 978—86—80796—27—7. УДК 811.163.41'367.335.2 M45

12. Закључак комисије за оцену научне заснованости теме докторске дисертације

Проучавање жанра, његовог одређења те односа са текстом, као и анализа из различитих перспектива настављају да окупирају пажњу лингвиста до данас. У српском научном контексту нема много обимнијих студија које анализи жанра приступају из перспективе критичке анализе дискурса као и перспективе енглеског језика као језика струке. Имајући у виду актуелност примењенолингвистичких истраживања, али и повезивања теоријског и практичног доприноса који контрастивни приступ анализи жанра промо-текстова на корицама књига може дати како анализи дискурса, тако и методици наставе страног језика, сматрамо да је предложена тема дисертације

кандидаткиње Милице С. Башић по свом опсегу и методолошком приступу изузетно актуелна и отвара питања бројним будућим истраживањима. Стога комисија са задовољством и пуном одговорношћу предлаже Наставно-научном већу Филолошко-уметничког факултета Универзитета у Крагујевцу да прихвати за израду предложену докторску дисертацију кандидаткиње Милице С. Башић под насловом *Анализа жанра промо-текстова на корицама књига на српском и енглеском језику*, а да се за ментора при изради дисертације одреди др Даница М. Јеротијевић Тишма, доцент Филолошко-уметничког факултета Универзитета у Крагујевцу.

У Крагујевцу, 19. 07. 2019. године

ЧЛАНОВИ КОМИСИЈЕ

1. **Др Савка Благојевић**, редовни професор, Филозофски факултет Универзитета у Нишу, ужа научна област: *Англистика*.

Савка Благојевић

2. **Др Дејан Каравесовић**, доцент, Филолошко-уметнички факултет Универзитета у Крагујевцу, ужа научна област: *Енглески језик и лингвистика*.

др Дејан Каравесовић

3. **Др Јелена Петковић**, доцент, Филолошко-уметнички факултет Универзитета у Крагујевцу, ужа научна област: *Савремени српски језик*.

Јелена Петковић